

Nr. 3

L'AVĪZE

ĀVG 2012

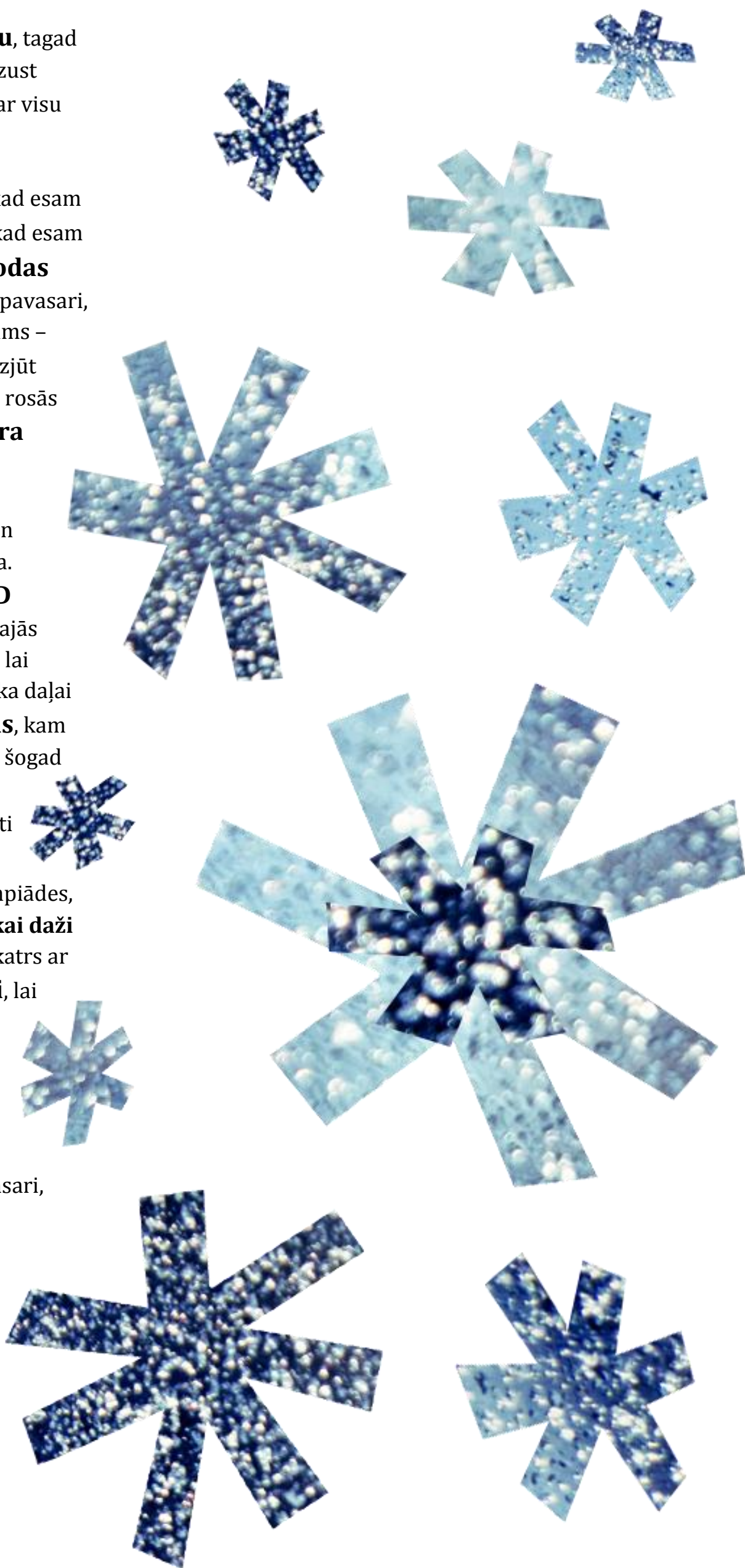
LABDIEN

Esam **pārdzīvojuši** šīs ziemas lielāko **aukstumu**, tagad brienam pa sniega **kupenām** un cenšamies nepazust **puteņos**, bet L'Avīze ir klāt, lai Tev pastāstītu par visu aktuālāko, **piedzīvoto** un **gaidāmo**!

Laikā, kad esam **pārcietuši salu** un nenosaluši; kad esam **pārvērtējuši** savas **vērtības** un stūrakmeņus; kad esam pauduši savu nostāju un izpratuši **latviešu valodas nozīmi** mūsu dzīvēs un nākotnē, patiesi **gaidām** pavasari, kuram jānes **gaisma**, siltums un **atkal** jauns sākums – dabā un **mūsos** pašos. Šķiet, ka **visspēcīgāk** to izjūt **divpadsmitie**, kuri arī **sestdienās** un **svētdienās** rosās skolas aktu zālē, lai noslīpētu savus **Žetonvakara** priekšnesumus. Ne tikai divpadsmitās klases jūt pavasara **tuvošanos**, kas viņiem tuvojas kopā ar **apziņu**, ka šie ir pēdējie mēneši **visiem kopā** un **ĀVG** sienās, bet arī **vienpadsmitie** alkst pavasara. Drudžaini **skriedami** un meklēdami savus **ZPD** vadītājus, strādājot mājās viņiem atvēlētājās brīvajās dienās, vienpadsmitie ir **iesolojuši finiša taisnē**, lai prezentētu savus ZPD (viņi, protams, vēl nezina, ka daļai no viņiem skolas aizstāvēšana būs **tikai sākums**, kam sekos pilsētas un valsts lasījumi). Kā vienmēr, arī šogad **mūsu skolas pārstāvji** aktīvi piedalās rajona līmeņa **olimpiādēs**, un daži no mums jau izvirzīti arī **valsts** olimpiādēm vairākos priekšmetos. Nemitīga **kustība**, darbošanās, kora skates, olimpiādes, balles, ZPD, žetonvakars, dabas untumi – tie ir **tikai daži** no **2012.gada** pirmo mēnešu atslēgvārdiem. Tā katrs ar savām domām un iemesliem **gaidām pavasari**, lai **atpūstos** brīvlaikā, **sagatavotos** gaidāmajiem eksāmeniem, dotos uz valsts līmeņa olimpiādēm un ZPD lasījumiem, lai **pierādītu sevi** un lai vienkārši priecātos par **saules** atgriešanos!

Vairāk smaīdu un veiksmi visiem, gaidot pavasari, kurš noteikti **nav aiz kalniem**!

Paula Ozola, 12.5

**“SASKAŅĀ AR MINISTRU KABINETA NOTEIKUMIEM, JA TEMPERATŪRA IR
ZEMĀKA PAR MĪNUS 25 GRĀDIEM, BĒRNI, ARĪ VIDUSSKOLĒNI,
VAR NEAPMEKLĒT SKOLU.”**

Ja nu ir laiks, kad visu vecumu skolēni sāk neparasti intensīvi sekot līdzī laika ziņām, visiem termometriem (ķermeņa, automašīnas, āra temperatūras, TV ekrānā esošajiem), tad tas ir laiks, kad termometra stabiņš nepielūdzami (reizēm gan ar lielu pierunāšanu) tuvojas mīnus 20 (aktuāli skolēniem līdz 12 gadu vecumam) vai mīnus 25 grādu (tik daudz (vai maz) ir jāgaida tiem, kas vecāki par 12 gadiem) atzīmei.

Arī āvēgiešiem tas nav gājis secen – aukstajās dienās klašu telpas bija pustukšas un skolas gaiteni tik klusi, ka liekas, ka stunda nekad nebeidzas. Bet mīļie skolotāji, nedomājiet, ka šajos Arktiskajos aukstumos uz skolu neejam labprātīgi – uz to mūs piespiež tas, ka, pieturā stāvēt, visi pirkstiņi pārvēršas par mazām lāstekām (tāpat kā mati, skropstas un uzacis), ķermeņa svārs strauji samazinās, enerģiju patērējot ķermeņa sildīšanai (un par maz enerģijas pietiek gudrību uzņemšanai skolas solā), mašīnas ir aizgājušas ziemas gulā un atsakās kustēt uz priekšu, skolā siltums jātaupa (mazāk skolēnu – mazāk salīgo, kas spiežas pie vienīgā superkarstā radiatora, kas atrodas skapīšos katras klases „pagalmā”) un tā bez gala. Un skolotājiem taču arī vajag nedaudz ļaut atpūsties! Mazāk skolēnu=mazāk problēmu=mazāk darba, tās risinot. Un kurš gan spēj aizstāt viņu mulsos smaids, saņemot vecāku zīmes par neierašanos skolā tad, kad klimats ir bijis par skarbu iešanai uz skolu. Interesanti zināt, vai tekstus par Arktisko aukstumu, mašīnas „nepielekšanu”, kupenā iesprūdušo autobusu, aizsalušajām durvīm un piemērota apģērba neesamību sacer vecāki vai paši skolēni (starp citu, interesantāko zīmju autori ir un paliek literāti, žēl, ka par zīmēm neliek atzīmes – viņu vidējais vērtējums paceltos krietni augstāk par pārējām klasēm)?

Mīļie skolotāji un skolasbiedri! Lai Jums nebūtu jānosirmo to pāris minūšu laikā, ko pavadiet ārā, lai atnāktu līdz skolai mīnus 26 grādos, iesaku Jums saudzēt veselību un veikt šādus profilaktiskus pasākumus: nēsāt vilnas zeķes, mugurā uzvilkt visu, kas atstāts plauktā „pārāk lempīgi, lai valkātu, bet vismaz silti”, aptīties ar pledu, sagatavot karstas tējas vai kakao litrus, uzmeklēt visus DVD (nebūsim pirāti) ar filmām par vasaru, siltām zemēm vai vismaz Ziemassvētkiem (kad aukstums ir attaisnojams), vakaros pirms gulētiešanas iet karstā vannā un tad momentā skriet gultā un ietīties 3 siltākajās segās, kā arī pārtikt no izcili garšīgiem, kalorijām un taukiem bagātiem produktiem. Vēl pamēģiniet lasīt twitterī to cilvēku tvītus, kas tomēr izbāzuši degunu ārā no mājas – paliks siltāk, jo „kamēr viņš tur ārā salst, es esmu zem sedziņas un siltumā”.

P.S. Skolotāji, gatavojieties nākamajam smieklīgo zīmju uzlidojumam – tagad visi, kas cītīgi aukstajā laikā apmeklēja skolu, -10 grādos sajūtīsies kā pavasarī, sāks staigāt +10 grādos valkājāmās ārdrebēs, protams, saaukstēsies un paliks mājās gulēt.

Anna Selecka, 12.5

INTERVIJAS

INTERVIJA AR ĀVĢ ABSOLVENTI LAIMU MIČĀNI „KARJERAS DIENĀ” 2011

INFO: Laima Mičāne, ĀVĢ absolvente

Mācību programma vidusskolā: vispārīzglītojošā

Studē: Rīgas Stradiņa universitātē- Eiropas studijas- Starptautiskās attiecības

Sveika! Prieks Tevi redzēt atkal skolā, šodien stāsti citiem par iegūto pieredzi. Vēlos uzdot Tev dažus jautājumus, lai varam uzzināt ko vairāk. Kādi ir Tavi plāni pēc studijām?

Kur dosies tālāk?

Manas studijas ilgs trīs gadus – kas pa šiem trim gadiem mainīsies vai notiks, es nezinu, tomēr šobrīd esmu pārliecināta, ka manas zināšanas noderēs Latvijai un šeit arī es domāju palikt.

Kā nonāci līdz lēmumam mācīties tieši starptautiskās attiecības?

Jau no 10.klases mērķtiecīgi padziļināti mācījos vēsturi, angļu valodu, latviešu valodu, jo zināju, ka vēlos studēt starptautiskās attiecības. Pēc trim gadiem iegūšu sociālo zinātņu bakalauru politikas zinātnē.

Vai, skatoties ilgtermiņā, redzi savas izvēlētās profesijas izaugsmes iespējas Latvijā?

Protams, kur tad paliks valstu savstarpējās attiecības? Iespēju darbam ir ļoti daudz: ministrijas (ārlietu, aizsardzības), Rīgas dome, pašvaldības, NVO, vēstniecības, privātfirmas, kas veido starptautiskās attiecības. Manis izvēlētā programma nenožīmē, ka man noteikti ir jāveido politiķa karjera.

Kas Tev visvairāk patīk mācoties universitātē? Kāpēc?

Visvairāk man patīk tas, ka mācībās koncentrējos tikai tiem priekšmetiem, kas man ir paredzēti modulī. Modulis arī ir baigi labā lieta, jo īsajā četras nedēļas mācamies vienu priekšmetu, bet piektajā nedēļā ir eksāmens, referāts. Paralēli tam ir lekcijas diviem garajiem moduļiem un angļu valodai.

Par kuru ĀVĢ skolotāju Tu varētu teikt – Skolotājs ar lielo burtu? Kāpēc?

Protams, Anīta Vanaga – lai runātu par viņu, vienmēr pietrūkst vārdu. Brīnišķīga, sievišķīga, iedvesmojoša un neaptverami inteliģenta un gudra.

Vai esi savas zemes patriots, ko šis vārds Tev izsaka?

Mans patriotisms ir apziņa, ka manas zināšanas, ko iegūšu studējot, es pielietošu Latvijā, kur tās būs vajadzīgas. Zinu, ka ir muļķīgi teikt, bet tā ir patiesība - es mīlu šo zemi, valodu un kultūru, bet ne valsts varas īstenoto politisko dzīvi.

Ko tu novēlētu ĀVĢ iedzīvotājiem?

Lūk, esmu Āgenskalna Valsts ģimnāzijas patriote un vienmēr ar lepnumu stāstu, kur esmu mācījusies. Novēlu arī jums novērtēt ĀVĢ!

Intervēja: **Anette Vasarāja, 12.5**

INTERVIJA AR VERAS KUNDZI

Mācību gada laikā skolas durvis ver teju katru dienu. Vaļā. Ciet. Vaļā. Ciet. Ciet. Visādi gadās. Diennakts laikā pa durvīm ienāk un iznāk pulki ar vēl bērniem, gandrīz kā bērniem, pusaudžiem, bezmazvaipusaudžiem, jauniešiem, pēcdiv'minutēm pieaugušajiem un ļoti pieaugušajiem. Katrs ar savu vēstījumu un mērķi, ar savu vislabāko plānu. Tas, protams, ir skaisti, ja vien pēc visiem šiem kalnā kāpējiem nepaliktu sniega pēdas un pēc visiem šiem visurgājējiem – dubļu slīdes. Intervija ar apkopēju – Veras kundzi.

Skolai sākoties, Jums pasniedza balvu. Kā Jums šķiet, par ko Jūs to ieguvāt?

Tā bija par darbu.

Jā, katru rītu, ienākot skolā, var redzēt, ka tā ir gaiša un tīra, skolēnu vārdā saku Jums – paldies! Bet putekļi un netīrumi paši no sevis nepazūd.

Man prieks darīt savu darbu labi, jo patīk, ka bērni nāk uz skolu, kurā telpas ir tīras, svaigas. Un katru rītu ar smaidu viņus sagaidu!

Vai nav žēl katru gadu šķirties no pamatskolas beidzējiem?

Taisni brīnos, cik sīciņi, maziņi katru gadu atnāk septītklasnieki un, beidzot 9. klasi, viņi jau ir skaisti, gudri un aiziet no manis... uz lielo garderobi. (smejas) Bet skumji iedomāties, ka ir absolventi, kuriem nāksies meklēt laimi ārzemēs. Man ļoti gribētos, lai visi jaunieši paliktu šeit – Latvijā.

Cik grūti ir uzņemt jaunus septītos?

Sākumā viņi atnāk ļoti kārtīgi, pieklājīgi, klusi, bet pāriet mēnesis, un katrs grib savu kārtību! (smejas) Bet man jācīnās, lai būtu skolas kārtība. 8. klasē jau esam sapratuši viens otru, iedraudzējušies. Bet 9. klasē jau šķiramies kā labi draugi. Man patīk, ka viņi mani ar labu atceras.

Kā Jūs ar viņiem cīnāties?

Tā kā viņi vēl ir jauni, es ar viņiem cīnos ar cieņu, mīlestību – sadraudzējoties. Man daudz kas jāpiedod, ja ne viss. Ja kādam sanāk savārtīt ziepes, es uzreiz neuzskatu, ka viņš ir slikts. Tikai mīlot es varu viņus koriģēt. (smaida)

Ko Jūs novēlētu skolēniem?

Gaišu ceļu...

Roberta, Kārļa un Jāņa (9.3) komentārs:

Garderobē ir laba disciplīna, neļauj ārdīties, lamāties. Viņa ir ļoti draudzīga un ir pretimnākoša (Roberts kā piemēru min atgadījumu, kad Veras kundze sarunāja meistarū, lai salabotu viņam skapīti). Dīvaini, bet liekas, ka nav bijusi tāda diena, kad Vera ar smaidu neatņemtu sveicienu. Novērtējam, ka telpas ir tīras, kaut vai skolā no rīta sanāk ar dubļainiem zābakiem garderobē, nākamo reizi, kad atnākam, viss jau ir tīrs. Šajos trīs gados Vera ir kļuvusi par garderobes dzīves sastāvdaļu, kuru būs žēl pamest, ieejot vidusskolas garderobē.

Intervēja: **Valters Spāre, 12.5**

18. februāris bija diena, kurā ar pasi kabatā katram pilngadīgajam bija jādodas uz tuvāko vēlēšanu iecirkni nobalsot par vai pret divvalodību. Par to, ka ir jāiet, visiem viss bija skaidrs, tāpat arī katrs izdarīja savu izvēli. Tomēr L'avīze vēlējās uzzināt, kāds ir Āgenskalna Valsts ģimnāzijas skolēnu viedoklis par šo referendumu un kāda ir viņu izvēle, tādēļ nedēļu pirms referenduma veicām aptauju mūsu skolas skolēnu vidū.

Visi aptaujātie apstiprinoši atbildēja uz jautājumiem par to, vai, ja ir pilngadīgi, dosies balsot un to darīs arī viņu vecāki un citi ģimenes locekļi. Šīs atbildes nepārsteidz, jo mūsdienās tieši jaunieši ir tie, kas aktīvi piedalās dažādos politiskos pasākumos – mītiņos, protesta akcijās, referendumos – un uzskata par svarīgu izteikt savu viedokli un parādīt savu attieksmi.

Savukārt, atklājot savu izvēli – balsot par vai pret – un pamatojot to, ikviens no aptaujātajiem bija drošs savā izvēlē un izvēlējās konkrētus argumentus. Pavisam maza daļa aptaujāto rakstīja, ka balsos par divvalodību, kamēr pārējie bija pārliecināti par iemesliem, kas liek viņiem balsot pret.

Jaunieši latviešu valodu uztver kā neatņemamu latvieša nacionālās identitātes daļu: „Divvalodība ir iespējama valstī, kuras pamatiedzīvotāji ir divas nācijas jau vēsturiski, piemēram, Beļģija, bet Latvijas teritorijas pamatiedzīvotāji bija balti. Tagadējā Latvija ir valsts, kuras pamatnācija ir latvieši, tāpēc divvalodības pieprasīšana ir ne tikai nepamatota, bet arī bezjēdzīga.” Tāpat par iemeslu balsot pret divvalodību skolēni min patriotisma jūtas un mīlestību pret Latviju, kas arī nozīmīgi ietekmē viņu izvēli. Balsojums pret tiek uzskatīts par uzticības apliecinājumu savai valstij un netiek pieņemta tolerance pret „savas valodas iznīcināšanu”, jo latviešu valoda tiek vērtēta augstu. Tiesa, trāpīga ir kāda skolēna piezīme par latviešu valodas „attīstību un pareizu lietojumu, kas ir gandrīz tikpat būtiska, kā šis referendums”.

Pēdējā jautājumā devām iespēju aptaujātajiem paust savu viedokli par referenduma nepieciešamību, vērtēt tā nozīmi. Lielākā daļa uzskata to par lieku valsts naudas izšķiešanu un provokāciju, kas izraisa vēl lielāku sašķelšanos starp latviešu un krievu valodā runājošajiem, kamēr patiesībā būtu jāpanāk krievvalodīgo asimilācija. Dažos aspektos referendums par divvalodību tiek vērtēts arī pozitīvi, tas tiek uzskatīts par iemeslu latviešu „atmodināšanai”, savas nacionālās pašapziņas uzlabošanai un negatīvisma izskaušanai.

Referendums ir noslēdzies, cilvēki ir pateikuši savu viedokli. Priecē, ka arī mūsu skolas audzēkņi aktīvi piedalījās šajā balsojumā un pauda savu viedokli, kā to vajadzētu darīt katram atbildīgam un sevi cenošam Latvijas pilsonim.

Elza Dziļuma, 12.5

MELNBALTĀ KINO ŠARMS

Mierīgs sestdienas vakars. Daudz šokolādes, tējas un cepumu. Kājas silda suns un ārā sāk palikt tumšs. Viss ir tik mierīgs, ka sunim vienalga, ka gar logu graciozi kā balerīna aizskrien kaķis. Un kino. Kāds? Šādā ziemas vakarā – tikai kluss. Ērihs fon Štroheims ar savu mēmo filmu „Alkatība” („Greed”) aizved mani palūkoties uz 1924. gada sabiedrības vienkāršo cilvēku sūro dzīvi.

Ērihs fon Štroheims dzimis Vīnē 1885. gadā galantērijas preču tirgotāju ģimenē. Tolaik Holivudas atzinību visdāsnāk saņēma tieši anglosakšu izcelsmes filmu veidotāji, tādēļ Austrijai tas bija īpašs panākums. Štroheima pirmā filma bija „Aklie vīri” („Blind Husbands”), tomēr pirmos ievērojamus panākumus guva režisora otrā filma „Muļķa sievas” („Foolish Wives”). Štroheims bija pazīstams ar savām nebeidzamajām kaprīzēm un katra sākuma izstrādašanu, kas noveda pie biežas budžeta pārtērēšanas, tāda iemesla dēļ viņam nācās arī pārtraukt filmas „Karuselis” („Merry Go Round”) veidošanu. Par pamatu filmai kalpoja Frenka Norisa grāmata „Maktīgs, stāsts par Sanfrancisko” („McTeague, a story of Sanfrancisco”).

Filmas darbība iesākas kāda Amerikas ogļraču pilsētā, kur galvenais varonis Maktīgs strādā kādā no šahtām. Kādu dienu iet bojā Maktīga tēvs, dzērājs, un Maktīga māte nolemj pierunāt uz pilsētiņu atceļojušo zobārstu, lai tas ņemtu viņas dēlu par savu mācekli. Maktīgam jaunais darbs iet no rokas, un drīz vien viņš Sanfrancisko atver savu zobārstniecības klīniku. Pēc kāda laika Maktīgs iemīlas savā pacientē un paziņas draudzenē Trīnā, un vēlāk abi saderinās. Neilgi pirms kāzām Trīna laimē loterijā 5000 dolāru, kas arī tālāka filmas gaitā izrādās pāra likstu cēlonis. Laika gaitā Maktīgs un Trīna viens no otra atsvešinās, un pēdējās cerības uz laimīgu kopdzīvi iznīcina varas iestāžu lēmums slēgt Maktīga klīniku, jo viņam neesot vajadzīgās izglītības.

Tā kā vienīgā skaņa filmā ir Roberta Izraela radītā mūzika, uz aktieriem gulst lielāka atbildība, jo filma nevar atļauties pārāk bieži rādīt kadrus ar grāmatas citātiem par sižetu, līdz ar to ir jāspēlē ar dubultu atdevi, lai ļautu skatītājam izprast filmā notiekošo. Filmā maksimāla uzmanība jāvelta vizuālajiem izteiksmes līdzekļiem, kā, piemēram, putniņu pāris, ko Maktīgs uzdāvina Trīnai kāzu dienā. Strīdoties Trīnai un Maktīgam, ķīlidojas arī abi putni, savukārt, uzrodoties skaudīgajam Maktīga paziņam Markusam, putnu pārim laiku pa laikam sāk uzbrukt viltīgs runcis. Naudai, zeltam ir tik liela ietekme uz tēliem, ka to filmā arī var uztvert par atsevišķu tēlu. Laiku pa laikam tas filmā izceļas ar zeltainu krāsu uz melnbaltā fona, kas panākts ietonējot filmas lentu.

Tas iespējams ir tikai mans personīgais viedoklis, taču mani neuzrunāja galvenā varoņa Maktīga atveidotāja Gibsona Goulenda būdīgā lāčošana pāri filmēšanas laukumam un kontrasti starp brīžiem, kad aktieris tēloja pārāk monotoni un kad tēlošana atkal tika veikta ar pārlietu lielu piepūli. Savukārt, viņam blakus kā gulbis graciozi peldēja Trīnas aktrise ZaSu Pitsa. Pēc filmas noskatīšanās pielīdzināju viņu mūsdienu aktrisei Helēnai Bonemai Kārterei, kura tāpat kā Pitsa spēj skatītājā iedvest cieņu un radīt nevainojamu iespaidu pat ar mākslīgi nosirmojušiem matiem, riņķiem ap acīm un sapuvušiem zobiem.

Kas mani noved pie nākamā izcilā veikuma filmā? Grims. Neticami, kā grima mākslinieks ir spējis padarīt Trīnu no bagātas vācu sievietes kārnā, izkāmējušā ubadzē, neliekot aktrisei notievēt ne par gramu.

Mēs spējam pārliecinoši plātīties ar pārcilvēciskiem specefektiem, augstu attēla kvalitāti un miljons dimensiju attēliem, bet nekad laikam nespēsīm panākt to šarmu un grāciju, ar kādu pa teātru gaitenī izlido melnbaltais kino.

Una Bērziņa, 12.5

JAUNAIS DRAMATURGS!

Šī ir Tava iespēja pierādīt sevi un savas spējas lugu rakstīšanā! III Nacionālo Lugu konkursu bērniem un jauniešiem organizē Vidzemes kultūras un mākslas biedrība „Haritas” un Latvijas Rakstnieku savienība ar LR Kultūras ministrijas, Valmieras Viestura vidusskolas, Tautas teātra „Sprīdītis”, Latvijas Sarkanā Krusta Valmieras komitejas atbalstu. Konkursa devīze ir: „Plaši atvērtām acīm pasmiesimies un/vai paraudāsim”. Konkursa mērķis ir rosināt jaunos autorus apzināt savas vides, savas paaudzes ikdienas un garīgās dzīves reālijas un izteikt tās teātra skatuvei paredzētos literāros darbos, kuri var būt gan lugas, gan teātra izrāžu scenāriji. Konkursā aicināti piedalīties visu Latvijas skolu un augstskolu jaunie autori (visu līmeņu Latvijas mācību iestāžu audzēkņi).

Konkursā tiks vērtētas visu žanru un stilu viencēliena lugas/ludziņas un teātra izrāžu scenāriji, kuri varētu būt piemēroti iestudēšanai bērnu un jauniešu, skolu un studentu teātros. Autori tiek aicināti radīt darbus visām jauno aktieru vecuma grupām (no 3-35 gadiem). Darba apjoms – no 2500 līdz 25 000 zīmju, rēķinoties ar iespējamo izrādes garumu: 10– 50 minūtes.

Konkursa norise:

- Iesniegto darbu vērtēšanai, konkursa organizatori izveido žūrijas komisiju no literatūras un teātra speciālistiem.
- Konkurss norisinās divos posmos. Izvērtējot pirmajai kārtai iesniegtos darbus, ne mazāk kā 15 veiksmīgāko darbu autori divu nedēļu laikā saņem individuālas konsultācijas Latvijas Rakstnieku savienībā Ģertūdes ielā 31-15, Rīgā. Pēc tam autoriem tiek dots laiks savu darbu pilnveidošanai gan literāri, gan adaptējot bērnu un jauniešu teātru vajadzībām un iespējām. Otrajā posmā notiek jau pilnveidoto darbu vērtēšana.
- Veiksmīgāko konkursa 2. posma darbu autori tiek uzaicināti uz V Latvijas bērnu un jauniešu teātra festivālu „...un es iešu un iešu!” Valmierā 2012. gada 20.-21. aprīlī, kā viesi. Konkursa uzvarētāji saņem balvas. Tiek izveidots sadarbības tīkls ar skolu, jauniešu, studentu teātru režisoriem. Otrās kārtas uzvarētāji tiek uzaicināti uz jauniešu radošo vasaras vairāku dienu semināru „Aicinājums”.
- Ne mazāk kā trīs veiksmīgākie darbi nākamajā teātra sezonā tiks piedāvāti iestudēšanai un iekļaušanai VI Latvijas bērnu un jauniešu teātra festivāla „...un es iešu un iešu!” programmā 2013. gadā.

Darbu iesniegšana, termiņi, papildinformācija:

- Konkurss ir atklāts. Iesūtot darbus, autoriem titullapā jānorāda savs vārds (literārais pseidonīms), kontakttelefons un kontaktadrese (elektroniskā un pasta), dzimšanas gads un mācību iestāde.
- Darbi jāiesūta elektroniski, Latvijas Rakstnieku savienības dramaturģijas konsultantam Dainim Grīnvaldam pa e-pastu **drama@latnet.lv** līdz **2012. gada 6. martam** (ieskaitot). Autoriem divu dienu laikā elektroniski tiek nosūtīts apstiprinājums, ka darbs reģistrēts konkursam. Ja apstiprinājums divu dienu laikā nepienāk, autoriem ieteicams sazināties ar konkursa žūrijas priekšsēdētāju, Daini Grīnvaldu telefoniski (+371 25505399), lai noskaidrotu iespējamās komunikatīvos pārpratumus. Pa šo telefonu, kā arī augšminēto e-pastu saņemama arī papildinformācija par konkursu.
- Vērtējot darbus, žūrija vienlīdz ņem vērā gan to oriģinalitāti, literārās un dramaturģiskās kvalitātes, gan darbu iespējamo piemērotību bērnu un jauniešu teātriem.
- Konkursa pirmā posma rezultāti tiek paziņoti visiem darbus iesūtījušajiem autoriem elektroniski līdz 14. martam (ieskaitot). Konsultācijas notiek līdz marta beigām, bet darbu iesūtīšana konkursa otrajam posmam beidzas 9. aprīlī.

Neslēp sveci zem pūra un piesakies, ja Tev jau ir uzrakstīta vai iecerēta luga!

Paula Ozola, 12.5

Bez bailēm

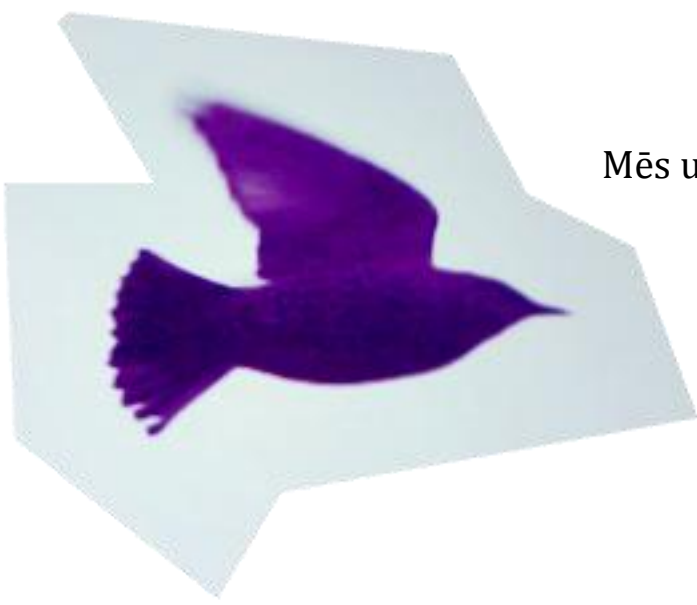

Tu es viens no tiem cilvēkiem,
Kuri atvadās, aiziet, bet paliek.
Smejošām acīm un smīnu uz lūpām
Tu paķēri manu dvēseli
It kā tā būtu tukšs plastmasas maisiņš.
Nezinu, cik ilgi te stāvu,
Laika izjūta nav mana draudzene,
Bet es gaidu nezin ko un stāvu, un stāvu, un stāvu..
Staltais briedis, ieguvis brīvību, to aizmeta prom.
Mēs tevi pieradinājām, mīlais.
Ar tavu pašlepnumu un viltoto laimi,
Ar to mūžīgo cigareti tev rokās,
Kas tā arī nesmēķēta nodega.
Nu es zinu - būt brīvam nozīmē būt vientuļam.

**

Desmit luksoforu, visos sarkanā gaisma.
Pasaule bļauj, lai nekustu, bet tomēr eju.
Trīspadsmi melni kaķi aizskrien
Un es smīkņājot šķērsoju ceļu.

**

Kristāla lellītes ar negaisu acīs;
Piesmieta dzīve galvenajam lācītim.
Piedod par smago pasaulīgumu!
Mēs uzmetām dienišķo nastu uz plīša rotaļlietas pleciem,
Mēs spārdījām, klieodzām un smējāmies
Līdz mums izsīka spēki.
Likām tev dzert mūsu sāpes
Un nest mūsu šaubas sev sirdī.
Dodoties mājās mums bija labi,
Bijām gatavi sākt rītdienu ar ierasto rūgtumu.

**

Pārskatī savus minorus.
Nosvilini taustiņiem vārdus.
Piespēlē taktīm plakstus.
Ļaujies.

**

Un vienkārši tā - ir skaisti, bet atkal nāks smēķis
ar sastāvu nikotīns, oglekļa monoksīds, darva,
Un tas būs tas piliens medus mucā.
Bet viņam ir tiesības būt, tiesības kūpēt.
Mums taču vienlīdzība, demokrātija.
Un varbūt nemaz nav tik slikti, lai jau nāk, lai bojā!
Varbūt viņam ir cēls mērķis augstākā labuma vārdā.
Neko jau negrib, tikai kūpēt. Un ja tā, lai kūp,
Lai izkūp, nokūp, nodziest.

Autors: **Elfs.**

KALENDĀRS

FEBRUĀRIS

23-Šampinjonu derība. Monoizrāde. Režisors: Rūdolfs PLĒPIS. 18:30, Aktieru zāle.
(3Ls) Latvijas Nacionālais teātris.

23-Korsārs. Balets. 19:00 Diriģents: Farhads Stade. Vienīgo reizi sezonā! (2.50-15.00Ls) Latvijas Nacionālā opera.

24- 17.00 Rīgas Svētā Pētera baznīcā tiks atklāta Oļega Visocka (Tallina) gleznu izstāde KOSMISKĀ ODISEJA

24-Karmena.Opera. 19:00 Diriģents: Mārtiņš Ozoliņš. Atgriežas repertuārā.(2.50-18.00Ls) Latvijas Nacionālā opera.

29-Gulbju ezers. Balets. 19:00 Diriģents: Farhads Stade. (2.50-18.00Ls) Latvijas Nacionālā opera.

MARTS

1-plkst. 19.00 Ilgu Tramvajs, izrāde Teātra observatorijā. Režija: Gaļina Poliščuka.

10-Ingas Šļubovskas solo koncerts 15:00.(4Ls) Latvijas Nacionālā opera.

17-Muša. Izrāde. Režisore – Inese Mičule. 19:00 (10Ls) Jaunais Rīgas teātris.[Pēc S.Oksanenas romāna „Attīrīšanās”]

18-Bahčisarajas strūklaka. Balets. 15:00 Diriģents: Farhads Stade. (2.50-15.00Ls) Latvijas Nacionālā opera.

19-23-BRĪVDIENAS UN PAVASARA SAULGRIEŽI PIE MISIS ĢERTRŪDES,12:00-15:00, (Ieeja/dalība: smaids)Ģertrūdes Ielas teātris, Ģertrūdes iela 101a. [Jaunieši un pieaugušie aicināti tikties ar māksliniekiem un ielūkoties viņu teātra darbistabā.]

21- Āda. Izrāde. 19:00-20:00 (3-5Ls) Ģertrūdes Ielas teātris.[„Āda” ir Ingas Gales poētiskā valodā sarakstīta luga par Ādamu un Ievu mūsdienu Rīgā.]

25-DIEVS, TAVA ZEME DEG! Koncerts. 19:00 Diriģents: Aigars Meri (2.50-15.00Ls) Latvijas Nacionālā opera.

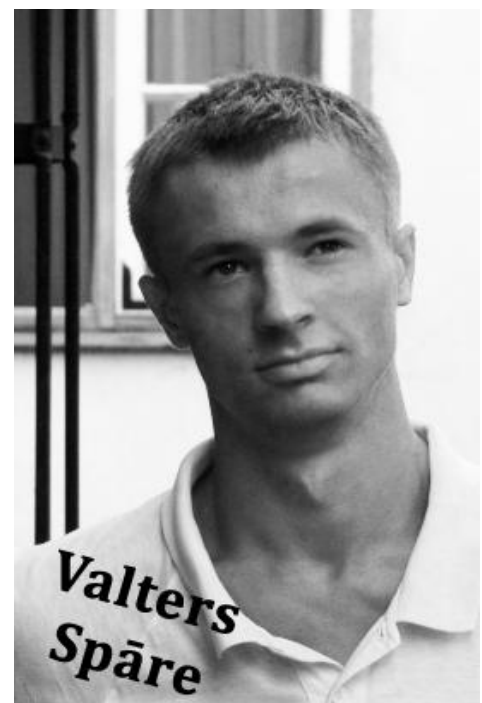
Sagatavojusi **Anette Vasarāja, 12.5**

CEĻAMIES SPĀRŅOS

Kā katru gadu – arī šogad visi radošie/rakstošie ĀVG cilvēki ir aicināti piedalīties literārā žurnāla „Dvēseles Lidojums” tapšanā. Savus darbus var iesūtīt jebkurš! Ja vēl neesi nobriedis savus darbus pieteikt publiski, tad vari tos sūtīt anonīmi, parakstot ar savu segvārdu vai pseidonīmu. Šogad darbi jāiesūta elektroniski uz **ratinika@gmail.com** vai arī personīgi jānodod skolotājai Ivetai Ratinīkai.

Lai radošā mūza un iedvesma Tevi apciemo!

REDAKCIJA

LĪDZ NĀKAMAJAI REIZEI